

Υπόθεση C-314/19

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

16 Απριλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

12 Μαρτίου 2019

Εκκαλούσα:

R.C.C.

Εφεσίβλητη:

M.O.L.

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αγωγή κατά απόφασεως απολύσεως εργαζομένης σε συμβολαιογραφείο.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ζητείται να καθοριστεί εάν η οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει εφαρμογή σε εργαζόμενη σε συμβολαιογραφείο.

Η νομική βάση είναι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Προδικαστικό ερώτημα

Τυγχάνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των

κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων], και, ως εκ τούτου, το σύνολο των διατάξεων της οδηγίας, εφαρμογής σε περίπτωση κατά την οποία συμβολαιογράφος, ο οποίος είναι δημόσιος λειτουργός και ταυτοχρόνως εργοδότης του ιδιωτικού τομέα συνδεδεμένος με το απασχολούμενο σε αυτόν προσωπικό με σχέση εργασίας διεπόμενη από τη γενική εργατική νομοθεσία και από κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας, διαδέχεται στη θέση αυτήν αποχωρούντα συμβολαιογράφο, αναλαμβάνοντας το πρωτόκολλό του, συνεχίζει να ασκεί τη δραστηριότητα στην ίδια εγκατάσταση, με την ίδια υλική υποδομή, και αναλαμβάνει το προσωπικό που εργαζόταν με σχέση εξαρτημένης εργασίας για τον προκάτοχο της θέσεως αυτής συμβολαιογράφο;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων. Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α'.

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

- Οργανικός νόμος της 28ης Μαΐου 1862 περί συμβολαιογράφων

Άρθρο 1: «Ο συμβολαιογράφος είναι δημόσιος λειτουργός, αρμόδιος να θεωρεί, σύμφωνα με τους νόμους, συμβόλαια και λοιπά εξωδικαστικά έγγραφα.

Μία μόνον κατηγορία τέτοιων λειτουργών υφίσταται στο σύνολο της επικράτειας του Βασιλείου.»

- Διάταγμα της 2ας Ιουνίου 1944 περί οριστικής εγκρίσεως του κανονισμού σχετικά με την οργάνωση και το καθεστώς των συμβολαιογράφων, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το βασιλικό διάταγμα 457/2007, της 19ης Ιανουαρίου, και με το νομοθετικό διάταγμα 140/2015, της 6ης Μαρτίου, περί γεωγραφικής κατανομής των συμβολαιογράφων

Άρθρο 69: «[Ως συμβολαιογραφείο νοείται το] σύνολο προσωπικών και υλικών πόρων που απαιτούνται για την επίτευξη του σκοπού αυτού [του δημόσιου λειτουργήματος του συμβολαιογράφου].»

Άρθρο 272: «Το πρωτόκολλο του συμβολαιογράφου αποτελείται από δημόσια έγγραφα καθώς και από λοιπά έγγραφα τα οποία καταχωρίζονται ετησίως σε αυτό [...].»

- Εργατικός Κώδικας

Άρθρο 44

«1. Η μεταβίβαση επιχειρήσεως, εγκαταστάσεως ή αυτόνομης παραγωγικής μονάδας της ίδιας επιχειρήσεως δεν συνεπάγεται, αφ' εαυτής, τη λύση της εργασιακής σχέσεως, ο δε νέος εργοδότης υποκαθίσταται στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του προκατόχου του που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας και από την κοινωνική ασφάλιση, συμπεριλαμβανομένων των συνταξιοδοτικών υποχρεώσεων, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις εφαρμοστέες ειδικές διατάξεις και, γενικώς, σε όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμπληρωματική κοινωνική προστασία τις οποίες είχε αναλάβει ο μεταβιβάζων.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως μεταβίβαση επιχειρήσεως θεωρείται η μεταβίβαση οικονομικής οντότητας που διατηρεί την ταυτότητά της, η οποία νοείται ως σύνολο οργανωμένων πόρων με σκοπό την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας, είτε κύριας είτε δευτερεύουσας.»

Άρθρο 51, παράγραφος 1: «Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ως ομαδική απόλυση νοείται η λύση συμβάσεων εργασίας για οικονομικούς ή τεχνικούς λόγους ή για λόγους που αφορούν την οργάνωση ή την παραγωγή [...].»

Άρθρο 52, στοιχείο c: «[Η σύμβαση εργασίας δύναται να λυθεί] όταν συντρέχει ένας από τους λόγους του άρθρου 51, παράγραφος 1, και η λύση της σχέσεως εργασίας αφορά μικρότερο αριθμό εργαζομένων από αυτόν που προβλέπει το άρθρο αυτό.»

Άρθρο 53

«1. Η σύναψη της συμφωνίας λύσεως της σχέσεως εργασίας στο πλαίσιο των διατάξεων του προηγούμενου άρθρου υπόκειται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- a) γραπτή γνωστοποίηση του λόγου απολύσεως στον εργαζόμενο,
- b) καταβολή στον εργαζόμενο, συγχρόνως με τη γραπτή γνωστοποίηση, αποζημιώσεως ίσης προς είκοσι ημερομίσθια ανά έτος υπηρεσίας, με υπολογισμό των μικρότερων του έτους χρονικών διαστημάτων κατ' αναλογία προς τους συμπληρωθέντες μήνες και με ανώτατο όριο τους δώδεκα μηνιαίους μισθούς.»

Άρθρο 56

«1. Όταν η απόλυση κηρύσσεται καταχρηστική, ο εργοδότης δύναται να επιλέξει, εντός πέντε ημερών από την επίδοση της δικαστικής αποφάσεως, να επαναπροσλάβει τον εργαζόμενο ή να του καταβάλει αποζημίωση ίση προς τριάντα τρία ημερομίσθια ανά έτος υπηρεσίας, με υπολογισμό των μικρότερων του έτους χρονικών διαστημάτων κατ' αναλογία προς τους

- συμπληρωθέντες μήνες και με ανώτατο όριο τους είκοσι τέσσερις μηνιαίους μισθούς. Η επιλογή της καταβολής αποζημιώσεως επιφέρει τη λύση της συμβάσεως εργασίας, η οποία λογίζεται ότι επήλθε κατά την ημερομηνία της πραγματικής παύσεως της εργασίας.»
- Συλλογική σύμβαση εργασίας υπαλλήλων συμβολαιογραφείων του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου της Albacete (καταργηθείσα το 2010).

Άρθρο 16: «Η σύμβαση εργασίας αναστέλλεται και λύεται για τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 45 και 49 του Εργατικού Κώδικα.

Ωστόσο, αφ' ης στιγμής αναλάβει το συμβολαιογραφείο και εφόσον το επιτρέπει η ισχύουσα νομοθεσία, ο συμβολαιογράφος υποκαθίσταται στις σχέσεις εργασίας του προκατόχου του, ή άλλως οφείλει να αποζημιώσει τον εργαζόμενο ή τους εργαζομένους που δεν προσλαμβάνει, όπως κατά περίπτωση ορίζει το ισχύον θετικό δίκαιο.

[...].»

- Εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας συμβολαιογράφων και υπαλλήλων συμβολαιογραφείων (BOE της 23ης Αυγούστου 2010)

Άρθρο 55: «Η λύση της σχέσεως εργασίας λόγω μεταθέσεως ή οικειοθελούς αποχωρήσεως του συμβολαιογράφου παρέχει στον εργαζόμενο δικαίωμα αποζημιώσεως, όπως αυτή εκάστοτε προβλέπεται στην ισχύουσα νομοθεσία για την περίπτωση μεταθέσεως ή λύσεως εξ αντικειμενικού λόγου [οριζομένης επί του παρόντος στα είκοσι ημερομίσθια ανά έτος υπηρεσίας, με υπολογισμό των μικρότερων του έτους χρονικών διαστημάτων κατ' αναλογίαν προς τους συμπληρωθέντες μήνες και με ανώτατο όριο τους δώδεκα μηνιαίους μισθούς, σύμφωνα με το άρθρο 40, παράγραφος 1, ή 52, στοιχείο ε του Εργατικού Κώδικα], τούτο δε με βάση τον πραγματικό χρόνο παροχής υπηρεσιών προς τον αποχωρούντα συμβολαιογράφο. Δεν παρέχεται τέτοιο δικαίωμα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

Σε περίπτωση συμφωνίας μεταξύ συμβολαιογράφων, εφόσον ο εργαζόμενος συνεχίζει να παρέχει υπηρεσίες στους λοιπούς συμβολαιογράφους.

Εάν πριν από τη μετάθεση ή ταυτοχρόνως με αυτήν, ο εργαζόμενος έλθει σε συμφωνία με άλλον συμβολαιογράφο προκειμένου να συνεχίσει να εργάζεται.

Εάν ο εργαζόμενος συνεχίσει να εργάζεται για τον συμβολαιογράφο στη νέα εγκατάσταση του τελευταίου.

[...].»

- 2η εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας συμβολαιογράφων και υπαλλήλων συμβολαιογραφείων (BOE της 16ης Σεπτεμβρίου 2017)

Άρθρο 50: «Η λύση της σχέσεως εργασίας λόγω μεταθέσεως (η οποία προϋποθέτει αλλαγή τόπου κατοικίας) ή οικειοθελούς αποχωρήσεως του συμβολαιογράφου παρέχει στον εργαζόμενο δικαίωμα αποζημιώσεως, όπως αυτή εκάστοτε προβλέπεται στην ισχύουσα νομοθεσία για την περίπτωση μεταθέσεως ή λύσεως εξ αντικειμενικού λόγου [οριζομένης επί του παρόντος στα είκοσι ημερομίσθια ανά έτος υπηρεσίας, με υπολογισμό των μικρότερων του έτους χρονικών διαστημάτων κατ' αναλογία προς τους συμπληρωθέντες μήνες και με ανώτατο όριο τους δώδεκα μηνιαίους μισθούς, σύμφωνα με το άρθρο 40, παράγραφος 1, ή 52, στοιχείο c του Εργατικού Κώδικα], τούτο δε με βάση τον πραγματικό χρόνο παροχής υπηρεσιών προς τον αποχωρούντα συμβολαιογράφο. Δεν παρέχεται τέτοιο δικαίωμα σε οποιαδήποτε από ακόλουθες περιπτώσεις:

1. Σε περίπτωση συμφωνίας μεταξύ συμβολαιογράφων, εφόσον ο εργαζόμενος συνεχίζει να παρέχει υπηρεσίες στους λοιπούς συμβολαιογράφους.
2. Εάν, πριν από τη μετάθεση ή ταυτοχρόνως με αυτήν, και κατόπιν πρωτοβουλίας του εργαζομένου, ο τελευταίος έλθει σε συμφωνία με άλλον συμβολαιογράφο προκειμένου να συνεχίσει να εργάζεται, υπό τον όρο ότι ο νέος συμβολαιογράφος αναγνωρίζει τον χρόνο υπηρεσίας για τους σκοπούς της αποζημιώσεως.
3. Εάν ο εργαζόμενος συνεχίσει να εργάζεται για τον συμβολαιογράφο στη νέα εγκατάσταση του τελευταίου.

[...]

- Αποφάσεις του Tribunal Supremo της 15ης Δεκεμβρίου 2004 και της 23ης Ιουλίου 2010.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Η R.C.C., εκκαλούσα της κύριας δίκης, εργαζόταν στο συμβολαιογραφείο του Δήμου Piedrabuena από τις 7 Φεβρουαρίου 1979 έως τις 16 Ιουνίου 2017, παρέχοντας τις υπηρεσίες της στους διάφορους συμβολαιογράφους που κατέλαβαν τη θέση αυτή κατά την εν λόγω περίοδο.
- 2 Στις 13 Ιανουαρίου 2016, η θέση του συμβολαιογράφου κατελήφθη από την M.O.L, εφεσίβλητη της κύριας δίκης. Στις 16 Ιουνίου 2017, η R.C.C. έλαβε επιστολή απολύσεως από την M.O.L., με την οποία της γνωστοποιείτο ότι η απόλυσή της οφειλόταν σε οικονομικούς λόγους, αναγνωριζόταν ο καταχρηστικός χαρακτήρας της και υπολογιζόταν, ως εκ τούτου, η αποζημίωση λόγω απολύσεως.

- 3 Η R.C.C. άσκησε ενώπιον του Juzgado de lo Social n.º 2 de Ciudad Real (δικαστηρίου εργατικών διαφορών αριθ. 2 Ciudad Real, Ισπανία) αγωγή κατά της αποφάσεως απολύσεως με την οποία ζήτησε να κηρυχθεί η απόλυση αυτή άκυρη ή, επικουρικώς, καταχρηστική. Προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι, για τον υπολογισμό της οφειλόμενης αποζημιώσεως έπρεπε να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία κατά την οποία η ίδια άρχισε να εργάζεται στο συμβολαιογραφείο, και όχι η ημερομηνία από την οποία άρχισε να εργάζεται για λογαριασμό της M.O.L.
- 4 Με απόφαση της 7ης Μαρτίου 2018, το Juzgado de lo Social n.º 2 de Ciudad Real (δικαστήριο εργατικών διαφορών αριθ. 2 Ciudad Real) απέρριψε την αγωγή. Καίτοι, με την απόφαση αυτή, αναγνωρίζεται ο καταχρηστικός χαρακτήρας της απολύσεως, γίνεται, εντούτοις, δεκτό ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα συλλογική σύμβαση εργασίας, η ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς του υπολογισμού της αποζημιώσεως είναι η 13η Ιανουαρίου 2016.
- 5 Η R.C.C. άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Tribunal Superior de Justicia de Castilla La-Mancha (ανωτέρου δικαστηρίου Castilla La-Mancha, Ισπανία). Το δικαστήριο αυτό διατηρεί αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 2001/23/EK στην υπό κρίση υπόθεση, στοιχείο κρίσιμο για τον καθορισμό του χρόνου υπηρεσίας που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς του υπολογισμού της αποζημιώσεως, και, για τον λόγο αυτόν, αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο την παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Μεταξύ άλλων λόγων, η εκκαλούσα εκτιμά ότι η ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς του υπολογισμού της αποζημιώσεως είναι η 7η Φεβρουαρίου 1979, ενώ η εφεσίβλητη εκτιμά ότι η κρίσιμη για τους σκοπούς αυτούς ημερομηνία είναι η 13η Ιανουαρίου 2016.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 7 Το αιτούν δικαστήριο εξηγεί ότι, στην Ισπανία, ο συμβολαιογράφος είναι δημόσιος λειτουργός που διορίζεται στη θέση αυτή κατόπιν διαγωνισμού, αλλά που έχει, ταυτοχρόνως, την ιδιότητα εργοδότη έναντι του απασχολούμενου σε αυτόν προσωπικού, με το οποίο συνδέεται με σχέση βασισμένη σε συμβάσεις εργασίας διεπόμενες από το σύνολο των διατάξεων της γενικής εργατικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας της Ένωσης, και υποχρεούται να εγγραφεί στο ειδικό καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης ελεύθερων επαγγελματιών. Οι συμβολαιογράφοι διαπραγματεύονται επίσης με τους εργαζομένους τους, μέσω των αντίστοιχων εκπροσώπων, τους όρους συλλογικών συμβάσεων εργασίας, τοπικών έως το 2010 και εθνικών έκτοτε.
- 8 Οσάκις ορισμένος συμβολαιογράφος αποχωρεί από τη θέση του λόγω μεταθέσεως ή συνταξιοδοτήσεως, ο διάδοχός του, ο οποίος δύναται να

αποφασίζει εάν θα παραμείνει στον ίδιο φυσικό χώρο, υποχρεούται να διατηρήσει για χρονικό διάστημα 25 ετών το αρχείο («πρωτόκολλο») του προκατόχου του, εκδίδοντας, κατόπιν αιτήματος πελατών, αντίγραφα και πιστοποιητικά των πράξεων που είχε συντάξει ο τελευταίος, είναι δε σύνηθες (καίτοι όχι υποχρεωτικό εκ του νόμου) ο διάδοχος συμβολαιογράφος να διατηρεί το προσωπικό και τις εγκαταστάσεις, το επονομαζόμενο «συμβολαιογραφείο». Δεν υφίσταται ρητός ειδικός κανόνας, ούτε εκ συλλογικής συμβάσεως εργασίας, ως προς το καθεστώς του προσωπικού σε περίπτωση απολύσεως, εκτός των περιπτώσεων μεταθέσεως ή οικειοθελούς αποχωρήσεως του συμβολαιογράφου.

- 9 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, πρόκειται για δικαιολογημένη απόλυση οφειλόμενη σε οικονομικούς λόγους —και όχι, συνεπώς, για απόλυση λόγω μεταθέσεως του συμβολαιογράφου—, στην οποία έχουν άνευ ετέρου εφαρμογή οι γενικοί κανόνες που διέπουν το συγκεκριμένο είδος απολύσεως και ως προς την οποία είναι κρίσιμο να καθορισθεί ο χρόνος υπηρεσίας που πρέπει να ληφθεί υπόψη, ανεξαρτήτως του εάν η εν λόγω απόλυση είναι νόμιμη ή καταχρηστική, καθόσον σε αμφότερες τις περιπτώσεις γεννάται δικαίωμα αποζημιώσεως, η οποία υπολογίζεται με βάση τον πραγματικό μισθό και τον χρόνο υπηρεσίας του εργαζομένου, εντός συγκεκριμένων ορίων αναλόγως του εάν η απόλυση είναι νόμιμη ή καταχρηστική.
- 10 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι από τις 7 Φεβρουαρίου 1979 η εργαζόμενη παρείχε αδιάλειπτα τις υπηρεσίες της στους διαφορετικούς συμβολαιογράφους που κατέλαβαν διαδοχικώς τη θέση στον Δήμο Piedrabuena, συνδεόταν με αυτούς με σχέση τακτικά παρεχόμενης εξαρτημένης εργασίας, παρείχε τις υπηρεσίες της στην ίδια εγκατάσταση και της είχε αναγνωριστεί ο σχετικός χρόνος υπηρεσίας από τους προκατόχους της θέσεως, και ότι νέα εργοδότης της από τις 13 Οκτωβρίου 2016 ήταν η Μ.Ο.Λ., η οποία ανέλαβε τους εργαζομένους που απασχολούσε ο προκάτοχος της θέσεως αυτής συμβολαιογράφος, στην ίδια εγκατάσταση, όπου διατηρείται το πρωτόκολλο, και με τα ίδια υλικά μέσα, χωρίς να αναγνωρίσει τον χρόνο υπηρεσίας της, και η οποία, εν συνεχεία, αποφάσισε να απολύσει την εργαζόμενη για οικονομικούς λόγους, υφίστανται αμφιβολίες ως προς το εάν η κατάσταση αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, το οποίο ορίζει ότι η εν λόγω οδηγία «εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε μεταβίβαση επιχείρησης, εγκατάστασης ή τμήματος επιχείρησης ή εγκατάστασης σε άλλον εργοδότη, ως αποτέλεσμα νομικής μεταβίβασης ή συγχώνευσης».
- 11 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, σε περίπτωση στην οποία, στο πλαίσιο της εξετάσεως της αγωγής κατά της αποφάσεως απολύσεως, γίνει δεκτό ότι η οδηγία 2001/23/ΕΚ έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, η κρίσιμη ημερομηνία για τους σκοπούς του υπολογισμού της αποζημιώσεως βάσει του χρόνου υπηρεσίας θα ήταν η 7η Φεβρουαρίου 1979, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία αυτή.

Υπενθυμίζει, επιπλέον, ότι η εθνική γενική εργατική νομοθεσία δεν εξαιρεί τους εν λόγω υπαλλήλους από την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και ότι στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας (οι οποίες, σε κάθε περίπτωση, δεν μπορούν να αντίκεινται σε διάταξη νόμου ούτε στο δίκαιο της Ένωσης) ρυθμίζεται μόνον η κατάσταση που απορρέει από τη λύση της συμβάσεως συνεπεία μεταθέσεως του συμβολαιογράφου.

- 12 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στην περιορισμένης εκτάσεως εθνική νομολογία περί των σχέσεων εργασίας μεταξύ των συμβολαιογράφων και των εργαζομένων τους. Παραθέτει, αφενός, την απόφαση του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Ισπανία) της 15ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία, διά παραπομπής σε άρθρο του κανονισμού συμβολαιογράφων του 1956, ανέφερε ότι το άρθρο αυτό πρέπει να θεωρείται «αναγκαστικώς καταργηθέν, τουλάχιστον από της θεσπίσεως του Εργατικού Κώδικα, η μεταβατική διάταξη του οποίου κήρυξε ανενεργές όσες διατάξεις αντέκειντο στον [κώδικα] αυτόν. Επιπλέον, δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των σχέσεων εργασίας ειδικού χαρακτήρα του άρθρου 2 αυτή των υπαλλήλων συμβολαιογραφείων, μεταξύ δε των απαριθμωμένων στο άρθρο 49 λόγων λύσεως δεν περιλαμβάνεται η αποχώρηση του εργοδότη, εκτός των περιπτώσεων συνταξιοδοτήσεως ή θανάτου και όσων επάγονται λύση εξ αντικειμενικής αιτίας σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 52, στοιχείο c του Εργατικού Κώδικα. Τούτο σημαίνει ότι εκ του εν λόγω διατάγματος διατηρούνται σε ισχύ μόνον όσοι κανόνες συνάδουν με τη ρύθμιση της σχέσεως εργασίας κατά τον [Εργατικό] Κώδικα, οι δε σχετικοί με τη λύση της συμβάσεως δεν έχουν εφαρμογή εν προκειμένω». Αφετέρου, μνημονεύει την απόφαση του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου) της 23ης Ιουλίου 2010, η οποία, αφενός, αναφέρει ότι η νομική φύση της επιτελουμένης από τον συμβολαιογράφο δημόσιας λειτουργίας «δεν αίρει την ιδιότητά του ως εργοδότη, αφ' ης στιγμής πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 1, παράγραφος 2, του Εργατικού Κώδικα, όπερ επάγεται την υποχρέωση εκπληρώσεως των υποχρεώσεων που η εργατική νομοθεσία επιβάλλει στον εργοδότη [...]», αλλά εν συνεχεία επισημαίνει ότι «ο συμβολαιογράφος δεν είναι ο κύριος ενός συνόλου προσωπικών και υλικών πόρων που, διά της μεταβιβάσεως του οικείου γραφείου στο οποίο επιτελούσε το ανατεθέν σε αυτόν δημόσιο λειτούργημα, μπορεί να δημιουργήσει μια κατάσταση διαδοχής επιχειρήσεων, καθόσον οι διαδοχικοί διορισμοί και οι συνακόλουθες μεταθέσεις του εξαρτώνται από την Κυβέρνηση, ούτε καθίσταται, εκ του διορισμού του σε συγκεκριμένο συμβολαιογραφείο, κύριος του οργανωμένου συνόλου που χαρακτηρίζει το γραφείο αυτό, αλλά απλός θεματοφύλακας του πρωτοκόλλου του γραφείου και ορατή και διοικούσα κεφαλή του επιτελούμενου στο εν λόγω γραφείο δημοσίου λειτουργήματος, το οποίο δεν αποτελεί εν στενή εννοία δημόσια υπηρεσία».